

Evangeliumi hírnök

Rev. Major Michael
174 Regent St.
Campbell, O.
12-55

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Zokognak a Falevelek

ZOKOGNAK a falevelek,
Muzsikál a szellő . . .
Zokogásra könnyet hullat
Bus fekete felhő . . .
Zokogásuk néma, csendes,
Sir benne a bánat,
Hogyha látom, két szemem is
Könnypatakká árad . . .

Zokognak a falevelek,
Siratnak egy népet,
Melynek sorsa megrettentí
A föld-kerekséget.
Siratják a falevelek
Árpád ősi honát,
Hol ősi bűn s ősi átok
Ütötte táborát.

Siratják a falevelek
A magyar jövődöt,
Nyomorgó, sápadt arcokon
Ezernyi gondredőt . . .
Siratják a multat, mi volt
Hajdan nagy és dicső,
Mely lázas álmunkban néha,
Néha élénkbe jő . . .

Zokognak a falevelek
Opálszinű ködben,
Magyar bánat, magyar átok,
Jajdul fel a csöndben.
Csak egy nem sir, egy nem zokog,
Szabadságát, boldogságát
Nincsen könnye sirni,
Pokollal megvívni . . .

Vér áztatja csuf rögöket,
Égre kiált a bűn,
De ez a nép meg nem törik,
A bűnnek szolgál hűn.
Szegény magyart Isten óvta
Ezer esztendőn át,
S ime, mégis önnönmaga
Ássa szörnyű sirját!

Zokognak a falevelek,
Könnypárás az alkony,
Magyar népem, szegény népem,
Zokogásod hallom . . .
Nézz az égre, ess le térdre,

Valld be bűnöd, átkod,
Csak az Urnál találod meg
Eltűnt boldogságod!

M. S.

A PRÉDIKÁTOROK KÖNYVÉBŐL

Minden csak hiuság itt a világon,
Rövid, vagy hosszabb: muló rossz álom.

Szépséget, hatalmat, rangot, hirnevet,
Az idő kapája mindent eltemet.

Tudós és tudatlan, koldus és király:
Előbb, vagy utóbb, mind a sirba száll.

Elmulik idővel itt, az ég alatt
Minden, csak a jótett, az mi megmarad!

Nevezetes Évfordulók Októberben

1468 október 2-án halt meg Gutenberg János, a könyvnyomtatás fel-találója;

1783 október 5-én meritette alá az angliai Nen folyóban, dr. Ryland lel-kész Cary Vilmost, aki később "a modern pogánymisszió" atyja lett;

1502 október 8-án alapították a wittenbergi egyetemet;

1492 október 12-én fedezte fel Kolumbus Amerikát.

1845 október 12-én halt meg Fry Erzsébet, a "börtönök angyala;"

1648 október 24-én kötötték meg a harmincéves vallásháborút befeje-ző westfáliai békét;

1781 október 25-én adta ki II. Jó-zsef a türelmi rendeletet;

1517 október 31-én tették honta-lanná a salzburgi protestánsokat;

1849 október 6-án végezték ki az aradi 13 vértanút.

A HIT CSODÁLATOS EREJE

Lk. 8:46.

AZ UR JÉZUS csodatételei között egyik a legérdekesebb és legcsodálatosabb a tizenkét esztendeig szenvedő beteg asszony meggyógyítása volt. Az Ur Jézus Járius házához volt meghíva, annak beteg leányát meggyógyítani. Mint rendesen, gyalog tette meg az utat. Vele együtt mentek tanítványai is s ahol elvonultak, mindenütt tömegek gyűltek össze, hogy találkozzanak a nagy Mesterrel. Az ut mellett, ez alkalommal is nagy tömeg tolongott. Ebből a tömegből lépett az Urhoz ez a beteg asszony, hogy őt meggyógyítsa.

A Krisztusban való hitnek ma is van csodálatos és titokzatos ereje. Itt eszembe jut az ó-testamentomnak egyik kimagasló hőse: Sámson. Ez az ember gyermekségétől fogva, Istennek lett szentelve s mint olyan, hitének erejével, csodálatos dolgokat vitt véghez. E fiatal embernél, az élő Istenben való egészséges hit játszott szerepet, amely titokzatosan jelentkezett az ő életében. Amikor bűnbe esett, ereje megfogyatkozott s testben és lélekben összetörve, zuhant a mélységbe. Tagadhatatlan, — hogy valami természetfeletti isteni erő volt az, amellyel szolgált Istennek és népének.

A keresztyén ember természetfölötti lény, szellemi óriás. Mindig az volt, — aki nemcsak földi, hanem mennyei lény is, akinek életét nem

a test, hanem a lélek ereje vezeti, irányítja. Akit a testi indulatok vezetnek, az nem keresztyén. Esetleg csak névleg. A keresztyén ember az Istennek ereje és hatalma által, önmegtagadó, aláztos életet él, amely azt jelenti, hogy nem az észnek, érzéseinek és e világnak emberi akaratát követi, hanem Istenbenvaló hitének ereje és befolyása által keresi és követi az élő és gondviselő Istennek vezetését és akaratát.

Ez a nő, amikor már minden emberi segítséget igénybe vett, megpróbált, — végül Istenhez fordult hit által és ez mentette, szabadította meg halálos nyomorúságától.

Itt eszembe jutnak az énekírónak a szavai: **Ha tudná ezt a bűnös lélek, akkor mindjárt szeretne Téged.** Istennél az emberek számára, van egy olyan csodálatos erő, amit sokan még a névleges keresztyének közül sem ismertek meg. Ez a kipróbált isteni hatalom, amit Isten még mindig felkínál minden bűnös embernek.

A tömegből kivált beteg asszony hitének erejével érinti az Ur Jézus ruhájának prémjét és meggyógyult. Az írás mindenütt tanítja, hogy az Istenben való hit, cselekvés nélkül, értéktelen. Nem kapunk világosságot éjjel, ha a házunkba bevezetett villanysodrony el van szakadva. Híjába van telefonkészülékünk, a házban, ha a drót nincsen összekötve a központtal. Víz sem kapunk, ha az kívül el van zárva. A legfényesebb egyházi szertartás mellett sincsen Isteni fény a szívekben és lelkekben, a mennyből áradó világosság nélkül. Imádságunk csak szavak halmozata és üres beszéd marad, ha . . . belső lelki összeköttetésünk Istennél meg van rongálva. Nem nyerünk Istentől élő vizet, lelki táplálékot, ha a bűn elszakított Istentől. Hit által csekélyen érinteni kell Istent és akkor történik ma is csoda az ember életében.

Ebben a szép történetben van még valami, aminek a megemlítése nélkül, elmélkedésem nagyon hiányos volna. Az Istenben való hit titokzatos erejének és munkájának nyilvános megvallása.

A gyógyulás után, az Ur Jézus

megkérdezte: **Kicsoda érintett engem?** Még az Ur Jézus tanítványai is félre beszéltek értelmetlenül, de annak a meggyógyult asszonynak — ki kellett lépni a tömegből s nyilván le kellett borulni az Ur Jézus lábainál, hogy hálát adjon Istennek és megvallja, hogy ő az, aki érintette az Urat és meggyógyult.

Az igaz keresztyéneknek nem lehet és nem szabad elbujni a világ tömegeiben. Nem lehet és nem szabad eltitkolni azt a csodálatos munkát, amit Isten elvégezett életükben. Azért van olyan kevés hitvalló keresztyén korunkban, mert nagyon kevés az olyan keresztyének száma, akik érintették hitüknek erejével az Ur Jézust és akik meggyógyultak bűneiknek nyomorúságából. Azért van oly sok beteg ember és beteg család, mert nem lépnek elő Isten erejében a meggyógyultak és nem tesznek bizonyosságot Krisztusnak a csodálatos hatalmáról . . . s nem adnak hálát Istennek.

Azért növekednek fel a családban a gyermekek Isten nélkül, mert a családfők nem beszélnek gyermekeiknek Isten erejéről és hatalmáról. Soha nem olvasnak bibliát gyermekeikkel és soha nem imádkoznak velük. Legfeljebb belküldik őket a vasárnapi iskolába, a tempomba, de ők maguk, legtöbbször otthon maradnak, vagy másfelé mennek.

Ne csodálkozzunk afelett, hogy országunk bíróságának és a rendőrségnek oly sok dolga van az ilyen neveletlen gyermekekkel, akik Isten nélkül növekednek fel.

Keresztyén szülők, testvéreim, az Istenben levő hiterő, ma is csodásan munkálkodik, Istennel összekapcsol és gyógyít. **TEGYÜNK ERRŐL BIZONYOSÁGOT OTT, AHOL ELÜNK S A TÖBBIT AZ UR ELVÉGEZI.**

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal
a magyarság szolgálatára!

Telefon: ME1956 3075-3076
3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

Aggmenházunk Rovata

Vezeti: Petre M. Adalbert lelkész

AZ ELMULT konvenciói évben, — nagyon sokat hallottunk Aggmenházunk elköltözéséről s tagadhatatlan, hogy ez által megzavartuk Szövetségünk népét és nyugtalanságot okoztunk Aggmenházunk lakóinak s gondviselőinek.

Az utóbbi konvenció után, egy újabb bizottság ment Floridába, hogy ott megtekintse azt a birtokot, melyet erősen ajánl megvételre a hármask bizottság némely tagja. Legjobb tudomásommal, a bizottság leutazott és már vissza is érkezett, egy hónappal ezelőtt, — de még mindig nem kaptunk hivatalos jelentést a munkájáról. Már pedig nagyon szükségesnek találjuk azt, hogy népünket informáljuk, megnyugtassuk és fontos munkánkat tovább végezzük Aggmenházunkban.

Pár héttel ezelőtt tettem egy nagyon rövid látogatást intézetünkben s Aggmenházunk lakói, egyik a másik után, jöttek hozzám érdeklődni, hogy lesz-e átköltözés, vagy nem lesz? Én persze, magam is tájékozatlanul lévén e dologban, így feleltem a kérdésekre: — Nyugodjanak meg, átköltöztetésről ez ősszel, szó sem lehet. Könnyen megtörténhetik az is, hogy egyáltalán nem költözzünk sehová.

Én, mint az igazgatóságnak egyik tagja, meggyőződésemmel fogva . . . most is nyilatkozom és őszintén azt mondom: kár volt megzavarni népünket és Aggmenházunk lakóit az átköltözés gondolatával. Részemről ez szükségtelen. Igazodjunk helyre, s gondolkozzunk afelől, hogy mit tehetünk a jelenlegi szép birtokunkon a jövőben, hogy — áldásosabb munkát fejtsünk ki, Isten országa terén.

Kérjük Szövetségünk elnökét, — vagy a bizottság valamelyik tagját, — írjanak jelentést és nyugtassák meg öreg testvéreinket és felhábortott népünket!

NOVEMBER 11: IRODALMI NAP!

Tartsa meg lelkesen, áldozatos érdeklődéssel, minden gyülekezet!

SZEREZZEN MINDENKI LEGALÁBB egy előfizetőt az Evangéliumi Hirnöknek!

JÉZUS VISSZAJÖN

Irta Rev. BÜTTÖSI János

“Próféták által szólt hajdan néktek az Isten
S azt, kit ígért, imé, végre megadta Fiát!”

IGY KEZDŐDÖTT a legelső nyomtatott Biblia, több mint 400 évvel ezelőtt. Nem is lehetett volna ennél szebbet, ennél nagyobbat beleírni, hiszen nincs annál nagyobb dolog, mint hogy “Ugy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Amit a próféták mondtak, igazsá lett. A próféciák beteltek Jézus Krisztusban. Legelső sorban, természetesen azok, amelyek az Ő eljövételére vonatkoztak. De a tempomjáró, bibliaolvasó ember tudja, hogy a Szentírás Jézusnak két eljövételéről beszél. Az egyik már bekövetkezett ott, Bethlehemben, az első Karácsony éjszakáján, a másik pedig akkor fog bekövetkezni, amikor Ő ejön itélni eleveneket és holtakat.

Maga az Ur Jézus Krisztus, számtalanszor utalt az Ő eljövételére. Amint tudjuk, egyszer a Názáreti zsinagógában jelezte ezt hallgatásával. Bement ugyanis a zsinagógába szokás szerint, s amikor a vezetők meglátták, kérték, hogy olvasson nekik az Esaiás próféta könyvéből. Jézus elővette a könyvet és a legnehezebb résznél nyitotta ki: “Az Ur Lelke van énrajtam azért, mert felkent engem, hogy a szegényeknek örömet mondjak; elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást és a megkötözötteknek megoldást. Hogy hirdesse az Ur jókedvének esztendejét...” Ennél a szónál megállt Jézus, nem olvasta tovább, mert utána ez a prófécia van még: “és Istenünk bosszuállásának napját.”

Miért hallgatta el Jézus ezt a mondatot? Mert ez az Ő második eljövételére vonatkozott. Most Ő úgy jött, mint Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit, most még a kegyelmi esztendő kedves esztendeje volt, amelyben prédikálás, gyógyítás, csodák és megtérések voltak Jézus munkálkodásának a gyümölcsei...

Most még úgy bántak vele az emberek, ahogy akartak: kigunyolták, cserbenhagyták, keresztre feszítették, nem hittek Benne. Mert ez volt az Ő első eljövetele. De Jézus tudta, hogy ez nem lesz mindig így. Lesz egy másik eljövetele is mindezek után, amikor már úgy jön el, mint Júda oroszlánja. Akkor már nem a kegyelmi idő szelid hivatatója lesz, hanem Isten végítéletének rettenetes hirdetője. Akkor már nem lehet Vele akárhogy bánni, mert Ő áll bosszút azokon, akik nem hittek Benne. Akkor már nem lehet elkerülni, elmeliőzni, nem venni Róla tudomást, ... mert harsonák és égzengés kísérik megjelenését s egy égő világ irtóztos morajlása lesz a gyászindulója Isten bosszuállása napjának. Esaiás próféciája akkor teljeseedik be majd egészen! ...

Testvér, érted-e? Jézus visszajön ítéletre! Amiképpen felment a menyekbe, azonképpen jó majd el az ő dicsőségében és elébe gyűjtetnek... majd mind a népek: élők és halottak, hívők és hitetlenek, gyermekek és felnőttek egyaránt. Előtte leszel te is, meg én is egyszer. “Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelenni Krisztus ítélőszéke előtt.” (2. Kor. 5:10.) És az ítéletben csak két eset lehetséges: vagy azt mondja Jézus: “Jöjjetek!”, vagy pedig, hogy “Távozzatok!”

Földi életünk hívó vagy hitetlen magatartása szerint fog elhangzani vagy az egyik, vagy a másik szó lettünk. És akiknek azt mondja majd Jézus: “Jöjjetek,” azok elmennek Vele együtt az örök életre; akiknek pedig azt mondja: “Távozzatok,” elmennek Előle, az örök gyötrelmekre. (Máté 25:46.) És nem lesz felebbelzési lehetőség, nem lesz ítélet megváltoztatás. Jézus megállapítása... változhatatlanul igaz és megmásíthatatlanul végleges lesz. Tudatában vagy-e ennek, testvérem?

Lehet, hogy még a földi életedben visszajön Jézus. Senki nem tudja a napot és az órát, de kétségtelen, — hogy Ő bármikor itt lehet. “Vigyázatok azért, mert nem tudjátok mely órában jő el az Embernek Fia.” (Máté 24:42.) Azért **legyetek készen**, — amely órában nem gondoljátok, ab-

ban jő el a ti Uratok.” (Mt. 24:44.) És várjátok az Ő Fiát az égből, ... aki megszabadít minket amaz eljövendő haragtól.” (I. Thess. 1:10.)

A keresztyén ember számára a Krisztus második eljövetele, nem valami borzalmas esemény, hanem boldog reménység. (Titus 2:13.) “Mert a mi polgárjogunk a mennyekben van, honnét a megtartó Ur Jézus Krisztust is várjuk, aki elváltoztatja a mi nyomoruságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez. (Filippi 3:20-21.) Valami olyan várakozás van a szívünkben, mint mikor gyermek korunkban a szüleink elmentek egy lakodalomba és így bucsuztak: “Gyermekeim ügyeljetek mindenre, míg hazajövünk. Ha jól fogtok viselkedni, hozunk a lakodalomból mindnyájatok számára kóstolót...” Ő, hogy ügyeltünk mi, gyerekek, akkor mindenre: minden félóránban kisértük a lakást, minden zörrenésben szüleink közeledő lépteit sejtettük, és éjjel után is felajzott éberséggel találgattuk, ... vajjon mit fognak hozni számunkra a lakodalomból? ... Jézus azt akarja, hogy az övéi valami ilyesfajta várakozással tekintsenek az Ő eljövetelére: “Legyenek a ti derekaitok felővezve és szövétnekeitek meggyújtva; ti meg hasonlók az olyan emberekhez, akik az ő urukat várják, mikor jő meg a menyegzőről” ... (Luk. 12:35-36.)

Várod-e te vissza az Urat? Így várod-e az Ő visszatérését?

GYŐZELEM VAGY VERESÉG.

EGY magyarországi lelkipásztor mondotta el egyszer a következő történetet: “A második világháború utolsó napjaiban, ... Németországban voltam a magyar hadsereggel, mint kórházi kisegítő. Tudtuk, hogy a háború nem tarthat sokáig. Az amerikaiak feltartóztathatatlannal vonultak előre. Már elfoglalták a szomszédos községeket is, amikor kisebb német ellenállásba ütköztek. Megkezdődött a “puhítás:” az amerikai repülők szétbombázták a fontosabb gócpontokat, a tüzéség pedig egész éjjel lőtte a várost, ahol a mi kórházunk működött. Jöttek a sebesültek nagy számban és én egész éjjel az-

(Folytatás a 8-ik oldalon)

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:

\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

“ÉS KINEVETTÉK ÖT . . .”

AZ UR JÉZUS KRISZTUS jelleme erősen kimagaslik az Ő életének rövid történelmében. Oly magasan emelkedik minden emberi jellem fölé, hogy emberi elménkkel teljesen fel sem mérhetjük azt. Az Ur Jézus Krisztus jellemével való komoly foglalkozás arra segíti, serkenti a benne hívő embereket, hogy áldott nyomdokaiba lépjenek s azokon járjanak.

Ez nem könnyű dolog, de a tapasztalat azt mutatja, hogy akik vállalkoznak arra, hasonlóan Őhöz. A tanítványokról azt örököltette meg az Írás, hogy hajdan a nép, mely között jártak, rájuk ismert, hogy az Ur tanítványai voltak. Gondolkodásuk, beszédük, magaviseletük, stb. . . . Krisztusra mutatott. Az Ur jellemét felismerték bennük.

Igyekezünk-e ismerni Őt oly igazán, amint az Evangéliumban kijelenti magát? Mert, ha csak főbb vonásait méltatjuk figyelemre az Ő megkísértésének és szenvedésének, — nem lehet minden körülmények között utmutatónk. Megfigyeltük-e az Evangéliumban, hogy Ő kereszttől ment azon a gyalázon is, ami emberi természetünknek, — szinte elhordozhatatlannak látszik: a kinevetetesen. Egyszer egy Testvérnő nem akart többé énekelni az énekkarban. Megkérdeztük az okát, azt felelte: többé nem énekelek, mert a multkor, amikor énekeltem, kinevettek né-

melyek. Pedig szép hangja volt s nagy segítségül volt énekkarunknak. Ime, még az Isten dicsőítésére szolgáló ilyen eszköztől is képes elfordulni az emberi érzékenység, ha nem csüng a lélek tekintete állandóan Jézus Krisztus jellemén.

MEGFIGYELÉSEINK között, meglátuk-e azt az isteni méltóságot az Ur Jézus Krisztusban, hogy még a gunyhahota között is megmutatkozik szeretete és lelki nyugalma? Ott állott az Ur Jézus Járius leányának holtteste mellett és kijelenti, hogy a leányzó nem halt meg, csak aluszik” s felzudul erre a jelenlevő kíváncsi néptől a gunyos nevetés. Mindazáltal az Ur Jézust, mivel biztos a maga isteni ereje és dolga felől, nem zavarja meg a kétkedő emberek gyalázkodása és tisztelatlensége. Szemük láttára, Isteni hatalmával teremt életet s visszahívja a leányzót az életre. Vajjon, mikor valaki gunyolódó mosollyal illet téged, ehhez hasonló módon veszed-e a megnevezés gunyos mosolyát? Az Ur ebben is példát ad az övéinek. Sokszor félbehagyjuk Istenről reánk bízott munkánkat csak azért, — mert valaki gondatlanul mosolygott, vagy kinevetett minket. Sokszor elmulasztunk sok drága, soha vissza nem hozható alkalmakat a bizonyosságtételben, lelki munkánkban csak azért, mert némely gondatlan emberek gunyosollyal illetnek s kinevetnek minket.

Vigyázzunk és imádkozzunk az Urhoz lelki erőért, aki eme gyengeségünk felett is győzni tanít az Ő csodálatos magatartásával és jellemével!

A SZIKRÁCSKA

Lk. 15:10

EGY LELKÉSZ, Angolország fővárosában, Londonban járván, tanuja volt annak, amidőn a Themse folyóból, a mentők egy fiatal lányt kihúztak a vízből, aki biztosan öngyilkossági szándékból ugrott a folyóba. Az élesztgetés kísérletei hiábavalóknak bizonyultak s egyik-másik néző, a tömegből, szívtelen nevetéssel szólott oda: “Hagyjátok abba, nem nagy kár lesz érte.” A szerencsétlen leány a nagyváros eltévelyedettjei közé látszott tartozni. A mentők azonban felemelték a leányt s a közeli kórházba szállították, ahová a lelkész is elment.

A kórház bejárati ajtaja fölött, egy jelentőségteljes képet pillantott meg. Egy angyal térdelt egy csomócska hamu előtt s vigyázva fújt a hamuba. A kép alatt ez a felirat volt olvasható latinul: “Talán van még benne egy szikrácska.” Negyedórával később jelentette az orvos, hogy a leány meg van mentve.

Lelkipásztorkodásom ideje alatt, sokféle emberrel találkoztam. Isten népe között sincsenek az emberek egy kaptafára verve. Valahány jószándéku és törekvésű imádkozó ember van gyülekezeteinkben, nincs kettő egyforma. Ez nemcsak csodálatos dolog, hanem egyben áldásos jelen-

ség, az Isten országának építésében. Ha egyformák volnának, egyformán gondolkodnánk, lelkileg elsorvadnánk s megszűnne a lelki fejlődés. A különféle felfogások, törekvések és jószándékok a keresztyéni életnek életlülkötése. Csak arra kell erősen vigyázni, hogy az ördög befolyása nélküli legyen érzésünk, gondolkodásunk, a beszédünk és minden törekvésünk. Akkor a különbözőség közöttünk Isten dicsőségére és országa építésére válik.

A sokféle keresztyén ember között találkoztam sokszor olyanokkal is, akik némely törekvő, de valamilyen szenvedélen erősen leköttözött törekvőre azt a megjegyzést is tették: Ez az ember már annyira elmerült a bűnbán, hogy semmi remény nincs megtéréséhez. “Talán van még benne egy szikra.”

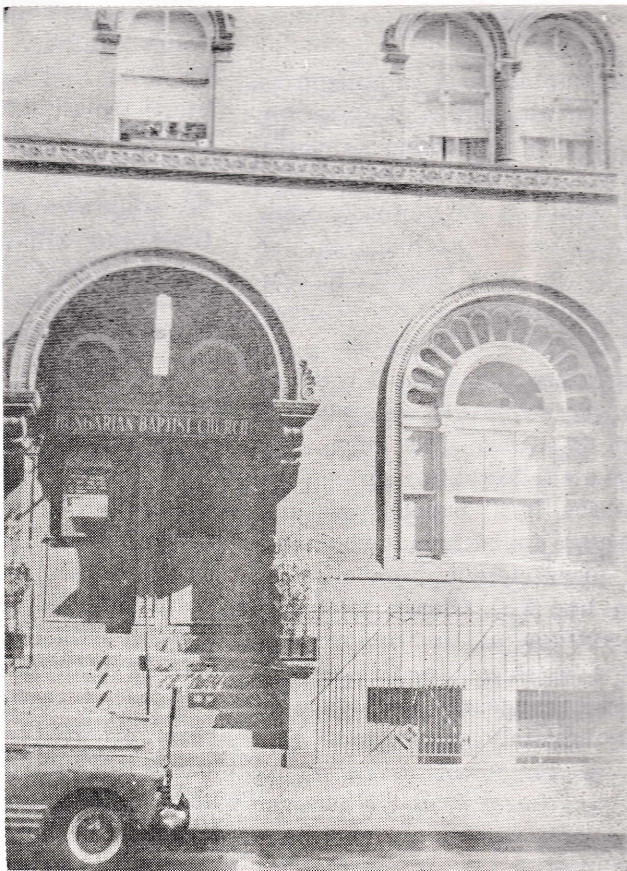
Lukács evangéliumának 15. részében, az elveszett fiúról és dolgokról tart tanítást az Ur Jézus. Az elveszett juh, az elvesztett drachma és az elveszett tékozló fiu. A keresésre elindult pásztornak szívében volt egy kis remény arra, hogy megtalálja elveszett juhát. Az asszonynak volt egy kis reménysége arra, hogy megtalálja az elveszett drachmát és a bánatos szívű szülőknak volt egy kis reménységük arra nézve, hogy tékozló fiuk egyszer . . . mégiscsak belátja, hogy az atyai házban még a béresek is gazdag táplálkozásban részesülnek. Mig neki, az idegenben moslékkal kell táplálkoznia.

Az Ur Jézus Krisztus eme példázatos tanításában megtaláljuk azt a “szikrácskát,” azt a reménysugárt a bűnbán elmerült és sokszor általunk reménytelennek látszó emberek megmentése iránt. Ne fáradjunk el a lelki munkában. Ne mondjuk soha: magyar testvérünk nem akar Jézushoz jönni, hanem munkálkodjunk közöttük is és hozzuk a hitre, ismerve és tudva “az Urnak rettenetes napját.” — “Talán van még benne egy szikrácska.”

OKTÓBER 6. EMLÉKÉRE.

VAJJON elfelejtheti-e a magyar az október 6-án lezajlott aradi véres eseményeket? Soha sem felejtheti el! A világ minden táján szétszórt kisebb-nagyobb magyar csoportok, gyászszünnepek keretében is megemlékeznek az 1849. október 6-án, Magyarország szabadságáért és függetlenségéért bitófa-halált szenvedett hősről: a tizenhárom aradi vértanúról.

A magyar honvéd, az egyesült osztrák-orosz hadsereggel szemben nem vihette diadalra a szabadságért folytatott fegyveres harcát,—az ellenség tulerejével szemben letette a fegyvert. A fegyvert letette, de lelki harcát nem adta fel. És történetének bármi, történhet újabb és újabb letörése a magyar nép szabadság törekvéseinek, — bizalommal várja még ebben a zavaros világban is, . . . Istentől kapott jogainak beteljesedését: a függetlenségét és szabadságát.

A JUBILÁNS New Yorki Magyar Baptista Gyülekezet templomának főbejárata és — a másik felvételen: Felső Vályi NAGY PÁLNÉ, a gyülekezet egyedüli életben lévő alapítótagja, aki megszakitás nélkül, 50 éven át szolgálja már az Urat körünkben. Vele van: BALLA B. György jelenlegi prédikátor és id. KAUTZ Istvánné, aki 47-éve tagja a gyülekezetnek

Az odavalókat keressétek !

A MEGVALTOTT lélek nem e világból való. (Ján. 17:16.) Nem szereti a világot és azt, ami a világban van. (I. Ján. 2:15-17.) Nem szabja magát a világhoz. (Róm. 12:2.) Es mindez miért? Mert Ő először mennyei és nem földi lény. Az odafelvalókat csak az keresheti, aki odavaló. Ki az odavaló? Az, aki újjászülött víztől és Szent Lélektől, vagyis: aki új teremtés, mert a keresztség által eltemettetett és Krisztussal pedig feltámadott egy új életre. Már többé nem rabszolgája a világi bűnös szenvedélyeknek.

Mik az odafelvalók, amit keresni kell? Egy ország, amely a mennyekben van. (Fil. 3:20.) Istennek onnét felülről való elhívásának jutalma. (Fil. 3:14.) Örökkévaló láthatatlan

dolgok. (II. Kor. 4:18.) Amiket Isten készített az Őt szeretőknek. (I. Kor. 2:9.) Isten országa és annak az igazsága. (Máté 6:33.)

De hogyan kell keresni ezeket az odafelvalókat? Hittel és érdeklődéssel. Szent vágyakozással. Hűséges kitartással. Önmegtagadó lemondással. Legyőzve mindazt, ami ideköt, ez anyagi világhoz. Harcolva minden ellen, ami el akar szakítani Krisztus szerelmétől.

Krisztusnak megváltott gyermeke! Légy erősen tudatában annak, hogyha az odafelvalókat keresed — mindig és mindenben, a földieket Isten mindenkor megfogja adni neked jutalom gyanánt, Isten iránti hűségedért, . . . mint ahogy azt Jézus határozottan meg is ígérte:

“Keressétek először Istennek országát és az Ő igazságát és egyebek

megadatnak néktek.” (Máté 6:33.)

Ma a világnak az a legnagyobb baja, hogy az Isten országának keresését utoljára hagyja!

P. G.

KRISZTUS ANYASZENTEGYHÁZÁNAK ÉPÍTÉSE

Máté 16:13-20

Krisztus megígérte, hogy Ő építeni fogja az Ő Anyaszentegyházát, de . . . csak is követői által akarja elvégezni ezt az építőmunkát.

Hogy Krisztus építhesse Anyaszentegyházát, Néki szüksége van:

1. EMBEREKRE, akik mondják: Itt az én életem, időm, talentumom, vagyonom. Nem sok, de amim van, Uram, az a Tied!

2. HIVÓ CSOPORTOKRA, amelyek hiszik, hogy Krisztus győzni fog.

3. KÖZÖSSÉGEKRE, amelyek hisznek a Nagy Megbízásban, . . . “Elmenvén széles e világra, prédikáljátok az evangéliumot minden teremtetett lénynak.”

SUNDAY SCHOOL CORNER

"At present, all our organizations are too conventional and stereotyped for such a fellowship to thrive and grow. The time and program of every meeting is so minutely scheduled that there is no place for fellowship in the New Testament sense. It always implies an exchange of inner experiences with Christ.

"Eight years ago, when I was called into the work of evangelism, I expected to utilize this marvelous redemptive fellowship. In several communities, local people were asked to arrange for at least two people to give brief personal experiences that they had with Christ. Each one took advantage of the opportunity to preach a three to five-minute sermonette. It became necessary to almost completely discontinue this practice, as the sermonettes added nothing to the revival. Whenever some one gave a personal experience with Christ, it set all hearts afire and opened the door for all to see Christ in action.

"After a number of similar failures in seeking for these personal experiences with Christ, I began to wonder if professed Christians were having any new experiences with the Saviour. Yes, I wondered whether numbers of them had ever had any experience with Christ. For, if one has had the experience of the new birth, the Holy Spirit is not going to leave that one alone. He will keep on convicting and rebuking sin in the life, and he will continue to try to lead the new born soul into a sweeter fellowship with his Lord.

"No doubt each church has a few members who are having new experiences with Christ. Often these are kept so busy about many things that there is no time left in which to search out those who have similar experiences, or who are hungry for them, that they may share these with one another.

"If the transforming power of our Christ is to be brought to grips with our pagan society, there must be a renewal of this redemptive fellow-

ship. Someone in each community who knows Christ should start gathering together a small group of those in, and out, of the church who know Christ and let each one share his experiences of Christ with the whole group. Such gatherings will be empowered by presence of the Lord and will produce great spiritual dividends."

(End.)

Yours in Christ,

Eugene R. Abbott

KEVÉS AZ ISKOLA

AZ ISKOLAEV megnyitásával, az egész ország területén megállapítást nyert, hogy a rendelkezésre álló iskolák nem képesek a tanulni vágyó ifjúság szükségleteit kielégíteni. Az iskolák hiányán egy amerikai gyárvállalat úgy igyekszik segíteni, hogy "prefabricated" (gyárilag előre készített) iskolaépületeket ajánl fel a községeknek, amelyek . . . napok alatt üzembe helyezhetők.

A közoktatási hatóságok attól tartanak, hogy az iskolatermek túlszóltsága, a tanítás színvonalát is lefogja szállítani. A háborút követő években a születési arányszám erősen felugrott s ezek a gyermekek — most érik el az iskola-kort. Ma még csak az elemi iskolákban érezhető a krízis, de rövid időn belül a közép- és főiskolák kapuján is kopogtatni fognak a megszorított tömegek. A születési statisztika pedig sejteti, hogy a szükséglet egyre növekedni fog.

Tizenegy éve már, hogy a születési arányszám felfelé tör és az idén 39.8 millió növendék iratkozott be különféle tanintézetekbe. Jövőre — már 43 millió lesz a diákok száma, tíz év múlva pedig 52 millió. Ez a probléma első sorban — pénzügyi szempontból okoz nehézséget. Az iskolaadók öt év alatt megduplázódtak. Hogyan lesznek képesek a községek, az államok és a magániskolák, — amelyeknek jövedelme adományokból és tandíjakból áll, — a növekvő keresletet kielégíteni.

Mert nemcsak iskolahelyiségekben mutatkozik hiány, hanem tanároknak is. A növendékek tömege . . . próbára teszi a tanítók munkabírá-

sát és megbízható becslések szerint, Amerikában 140,000 tanítóval többre van szükség.

A washingtoni Fehérházban minden évben tartottak összefüggő ország legkiválóbb tanerői és a közügyek iránt érdeklődő kiválóbb polgárok. Az előzetes megbeszélések már folynak az ezévi tanácskozásokra is. A vélemények megegyeznek abban, hogy a közoktatásnak a kormány pénzügyi támogatására is szüksége van. A helyi hatóságok — egymagukban, — nem képesek az egyre súlyosbodó terheket elviselni. A közoktatás nem helyi, hanem . . . nemzeti probléma. Ugy látszik, hogy az iskolaügy máris politikai kérdésé vált.

Amerikában a kormánynak . . . a közoktatásra való befolyását eddig féltékenyen nézték azok, akik a tanszabadság hívei voltak. Ez a szellem a gyarmati kor idejéből gyökerezett az amerikai rendszerbe, de lehetséges, hogy az iskolaadók nagy emelkedése, a polgárság felfogását gyökeresen megváltoztatja. Az bizonyos, hogy a Fehérházban meginduló vita heves lesz, mert a résztvevők véleménye nagyon megoszlik.

Szerintünk a megoldás olyan formában rejlik, amely a kormány mérsékelt anyagi támogatását és a tanszabadság érintetlenségét egyaránt biztosítja.

1000 KALÁSZ

Spurgeon bölcs mondásait, — mint annak idején jelentettük is, — Rev. LANT EMIL magyarra fordította és ezen a címen jelentette meg. Rev. Lant címe: 6113 White Ave, Cleveland, O. Aki néki ír, még mindig kaphat értékes művekből, de az E. H. szerkesztősege útján is megszerezheti.

Igyekszünk Rev. Lant fordításaiból, — amikor csak lehet. — "mintát" közölni.

KÖZÖSSÉG.—Isten népének terméshozzátartson megkivánja, hogy összetartsa és közösséget ápoljon. A fenevad egymaga kóborol az erdőben, a juhok nyájba tömörülnek.

A malomkő egymagában nem képes lisztet őrölni, de egy másikkal együtt, hasznos munkát végez. Az egyház erejének kutforrása a krisztusi közösség.

A hívő közösség ápolásának legjobbjára az Ur csodálatos utjairól való eszmecsere.

OLVASD!

VISSZA AZ ÖSKERESZTYÉNSÉGHEZ!

Válasz Jámbor László jézustársasági szerzetes lelkész "Az ujmódi apostolok" című röpiratára.

Irta: CSOPJÁK Attila

Harmadik közlemény.

A CSODÁK.

Azt írja Jámbor László tisztelendő ur, hogy a baptisták nem tudnak csodát csinálni. Erre az a felelet, — hogy a mindenható Isten folytonosan mivel csodát a baptisták körében. De, ha mi például pálmaerdőt akarunk látni, akkor nem Kamcsatkában keressük azt, hanem a forró-övi vidékekre megyünk s így, ha a röpirat kiadója csodát akar látni, — akkor jöjjön tanulmányutra a baptisták életmezejére. Látni fog csodákat, aminőket a Biblia felmutat. Látni fog gonosz életből szent életre megtért Mária Magdolnákat; a főszenyestől kiszabadult Zákeusokat; a jámborok üldözésében megáldott Saulusokat és Saulusokból vált Pálokat. Tapasztalni fog imameghallgatásokat és csodás gyógyulásokat. Megmutatjuk néki a bristoli csodás nagy árvaházakat. Müller György — még fiatal, szegényember volt, amikor kicsinyben megkezdte az árvák megmentését. Azt mondotta, hogy ő megmutatja, — hogy Isten most is meghallgatja az imákat és az árvákat kizárólag csak ima útján jövő segítséggel fogja ápolni. Nem gyűjtött és senkitől nem kért pénzt. Imái felszálltak a Mindenható trónjához, aki az emberekbe ösztönt parancsolt és Miller György 10,00z árvát nevelt fel vagyron, alapítvány és adománykoldulás nélkül.

Ő már meghalt, de árvaházai még most is léteznek. Határozott baptista volt.

Ugyszintén dr. Barnardo, akinek hirneve széles földre terjedt. Ez a baptista orvosnövendék 37 esztendő alatt 150 jótékonsági intézetet létesített, de ő szegény maradt élete végéig.

Ima által gyógyulásokat mutathattunk fel. Elég lesz, ha az én szük

körömből említek egynéhányat. Körülbelül 1900-ban, sulyosan megbetegedett 14-éves fiam a jobb szemére. Vastag hályog képződött rajta és elvesztette jobb szeme világát. Három évig járt a budapesti szemklinikára, de nem tudtak rajta segíteni. Egynapon azt mondta neki egy budapesti baptista lelkész: — "Gábor, hagyj fel most minden emberi segítséggel és kérjed Istent, hogy gyógyítson meg." A fiu szót fogadott és az Ur Jézus Krisztus nevében kérte a mennyei Atyát, hogy gyógyítsa meg. Mi, szülei, hasonlóan imádkoztunk és ime, mi történt? A hályog oszlani kezdett és pár hónap múlva, a fiu visszanyerte szemévilágát és most is ép. Erre van több, mint 100 tanu, kik közül sok még most is él. S hogy a klinikán kezelték, de eredmény nélkül, azt az akkori feljegyzések bizonyítják.

Pesterzsébeten egy családnál jelen voltam az imánál, amidőn a 9 év óta szenvedő anya (Zatykó Józsefné) egyszerre meggyógyult. Tudok eseteket, amikor a nagy anyagi zavarba esett hívők Istenhez kiáltottak és azonnal megjött a segély.

Van eset, hogy haldoklók magukhoz térnek, gyógyíthatatlanoknak kimondottak éppé lesznek. Szük volna most több esemény felsorolására ez az irat. Természetes, hogy imára nem minden beteg gyógyul meg, — mert nemcsak az imádkozó, hanem a betegnek hitétől és lekiállapotától is függ a gyógyulás.

(Foytatjuk)

CSELEKEDJ JÓT!

SZEGÉNY előtt ajtót ne zárj
S ha jót tettél, hálát ne várj.

Vedd ezt úgy, mint vetést, amely
Még nem tudható, mit nevel.

Lehet, hogy rózsát és . . . lehet
Hogy csak szuró töviseket.

De, ha akármilyen várna is,
Ne légy fukar, ne légy hamis!

Mert jöhet perc, mikor e tett
Megmardosná a lelkedet.

Mig jóságod: akármilyen jön,
Tied marad, mint szent öröm.

És boldogító szent tudat,
Hogy jól futottad utadat!

A LÉLEK ÉRTÉKE

Máté 16, 26.

AZ UR az Ő szenvedéseiről beszélt és arról az áldozatról, amelyet hozni fog az emberi lélek megváltásáért. Péter Őt övni akarta, mire az Ur megérteti Péterrel, hogy az élet igazi értéke nem a világi javak megszerzésében van, hanem annak a megtagadásában. Mi nem a mulandót kell hogy keressük, hanem az elmulthatatlan örök értéket.

A lélek értéke abban tűnik ki, amikor ara gondolunk, hogy Istentől származik, melyért nagy váltságdíjat fizetett az Ur Jézus Krisztus oda-áldozása által.

A lélek Istentől van, hogy az élet helyes utjaira tereljen bennünket, a lelkiutra. Hogy Isten tiszteletére és dicsőségére élhessünk, mint Dávid mondja: "Áldjad én lelkem az Urat!"

A léleknek jó tulajdonságai vannak. Hajt a jóra. Róm. 7,19; Gyönyörködik Isten törvényeiben, Róm. 7, 22.; Szomjazik az élő Isten után. Zsolt. 84; 2.

Értékes a lélek, mert örökkévaló. Soha sem mulik el, halhatatlan. A test 70-80 esztendeig él a földön és akkor, mint leszakított virág, elhervad. Zsolt. 90,10. A lélek ellenben megmarad. Máté 10, 28 v.

Semilyen váltságot sem adhat az ember a lelkéért. Ha elvesztette vagytonát, sokat veszített. Ha egészségét, . . . még többet veszített, de ha halhatatlan lelke üdvét, — mindent elveszített!

Hogyan veszítheti el ma az ember az ő üdvösségét?

Ha a mulandó világot választja. —

Ha hitetlenkedik. — Luk. 12, 20.

Ha közömbös. — Péld. 29, 1.

Ha a felkinált üdvöt elutasítja..

— Zsid. 2, 3.

Lelkedet csak úgy mentheted meg, ha Jézus váltságát hit által elfogadod.

Bretz Emil

FIGYELEM!

FIGYELEM!

LAPZÁRTA minden hónap 8-IK és 20 IK napján történik. A cikkeket és missziós jelentéseket, a jelzett dátumok ELŐTT, legalább 2 NAPPAL kell postázni és — minden CIKK, gyülekezeti BESZÁMOLÓ, minden a lap részére szánt anyag, SZER-

MENNYEI ÖRÖKSÉG

Péter I; 1:3-4.

MIKOR AZ EMBER erre a világra születik, régóta elkészített örökség vár rá. És pedig: nemcsak a gazdag emberek gyermekeire, hanem kivétel nélkül mindenkre, még a legszegényebbekre is. Maga az emberi test, szüleinknek és ősszüleinknek sokféle örökségét rejtí magában. Amint a gyermek növekedni kezd, beszélni, érezni tanul annélkül, hogy küzdött volna érte. Készen kapja a szeme látását, a füle hallását, az ujjainak ügyességét, a művészi érzéseket és sok-sok egyéb drága kincset, aminek a megszerzésére egy egész élet nem is volna elegendő. Ezekért a képességekért ősszüleink küzdöttek és dolgoztak, míg kifejlödtek bennük a különböző tehetségek és örökségképpen hagyták az utódaikra.

De nemcsak ezt örököljük, hanem mindazt a sok áldást, amelyet régmúlt századok összegyűjtöttek. Régi idők tanulságai, találmányai, épületei, egész kulturája, — mint előre elkészített örökség várja készen az ujszülött gyermeket.

És az egész föld is, minden szépségével, termékenységgel és örömeivel, nem kész örökség-e, amiért az ujszülött kis gyermek semmit sem tett, nem önmaga szerezte, hanem mindezt ingyen kapta. Isten az ő teremtményeit itt a földön is előre elkészített örökség gazdagságába ültette bele.

Ha most . . . a halálutáni életünkre gondolunk, ha arra az utra vetjük tekintetünket, arra a fehér utra, amely sirunk tulsó oldalán folytatódni fog: azt sem képzelhetjük el másnak, mint ajándékkal megrakott utnak. A halál után az élet nem lesz alacsonyabb rendű, mint e za földi lét és, ha már itt lent örökség várt ránk, akkor egész biztosan örökség vár ránk ott is.

Vajjon mennyi örökségre számíthatunk odaát? Az apostol ama másik életörökséget "romolhatatlannak szeplőtelennek és hervadhatatlannak" jellemzi. És valóban ebben különbözik a mennyei örökség a földiektől. Mert minden földi örökség, amely nekünk osztályrészül jutott, —

romlandó, megszeplősített és hervadó. Ezt mindnyájan tapasztaljuk. Erre a gondolatra és valóságra, örülünk kell, mert a halál után reánk, Istenfélő emberekre, nem valami si vár és üres világ vár, hanem gazdag, ajándékokkal felékesített boldog világ, ahol az ajándékok örökségei jóval, sokkal gazdagabbak, tisztábbak, állandóbbak és magasabbrendűek, — mint itt, ezen a földön.

Oh, higyjünk a mi mennyei örökségünkben és akkor nem lesz olyan szomorú előttünk a halál kapuja, — sőt úgy fogjuk azt látni, mint egy titokzatos, kincses háznak a kapuját. És, míg a földi javak, amiket kapunk, lassan-lassan elhervadnak, megromlanak és bemocskolódnak és testünk megöregedvén, odaérkezünk a lemondás, a remények szétfoslásának lefelé hajló útjára, — látni fogunk magunk előtt egy ajtót és a szívünk vágyakozva mondja majd: Nyilj meg!

Igy nézett Péter apostol a halál fe-

lé és ama eljövendő élete elé.

Ha valóban van hitünk a feltámadott Krisztusban, akkor mi sem fogjuk magunkat koldusoknak, kifosztottaknak tartani, hanem vágyakozni fogunk a mennyei örökségünk után!

Jézus Vissza jön

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

zal voltam elfoglalva, hogy hol ezt, hol azt vigasztaljam. Reggel felé aztán megindult az amerikai támadás. A gépfegyvertűz egyre közeledett s hallottuk, ahogy az óriás tankok végigszáguldtak a városon. Lélekzet-visszafojtva vártuk az amerikaiakat. És egyszer csak felpattant az ajtó, s ott állott előttünk teljes felszerelésben egy amerikai hadnagy. A magyar katonák majd kiugrottak a bőrukból: az ő számukra az amerikai katona megjelenése örömet, boldogságot, keserűségek végét jelentette. Mögöttem azonban keserves sirásba fakadt egy német asszony. "Miért sir? — kérdeztem téle. "Vége, mindennek vége . . ." — válaszolta könnyek között És én akkor értettem csak meg, hogy ami a mi számunkra a hazatérés lehetőségét nyitotta meg, az a németek számára a vere-ségnek és a megszállásnak a kezdetét jelentette."

Igy van a Krisztus eljövetele is. Nincs kétség afelől, hogy Ő a Győztes. Már csak apró végcsatározások folynak ebben a viágban. És egyszer az ajtóban meg fog jelenni Ő! A hitetlenek számára sirás és fogcsikorgatás kezdete lesz ez, de a mi számunkra, akik hiszünk Őbenne, győzelmi nap, örömnép, a hazaindulás áldott kezdete!

AKI RÁGALMAZZA felebarátját, — három embernek árt: 1. annak, akit rágalmaz; 2. annak, aki meghallgatja a rágalmozó szavait; 3. legtöbbet azonban a rágalmozó lelkének.

A MÉHECSKE, a virágok kelyhéből szívja a mézet; a pók nem gyűjt virágnedűt és . . . mégis hosszú fonalat fon. Ehhez hasonlóan, a képmutató is öntelt erényeit önmagából meríti, horgonyát a maga állójén kovácsolja és annak kötelét is saját maga sodorja. — Aki egy kezében garast szorongat és a másikban harsonát fog, az . . . szabályos képmutató!

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI: AZ AMB. SZÖVETSÉG pénztárnoka:

Rev. ALEXANDER KINDA
1041 Belvoir Avenue,
Dayton 9, Ohio

MENHÁZ ÉS ARVAÜGYI pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary K. STÉG
69-53 — 150th St.
Flushing, L. I. — N. Y.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG pénztárosa:

RICHARD STEG
6953 — 150th St.,
Long Island, N. Y.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG pénztárosa:

(Mrs. Barbara KURTZ
252 Brook Ave.
Passaic, New Jersey